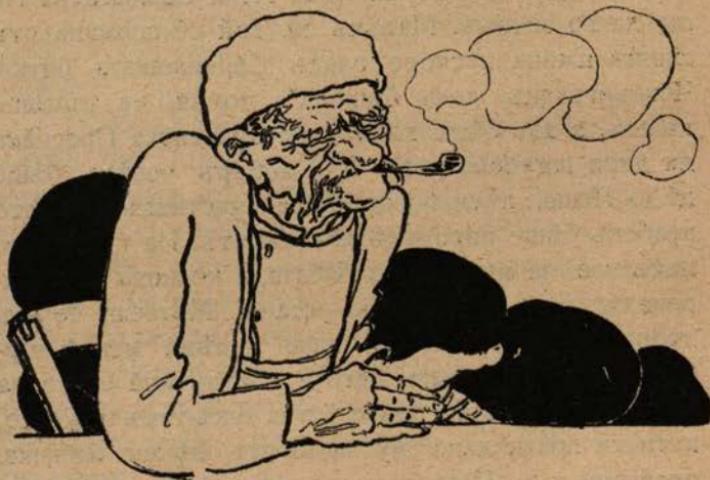

какво нѣмашъ? Нивки, ливадки, кѫщичка, добитъкъ, имашъ ли си?

— А, даль Господь, — рекъль дѣдо Пеню. Имамъ си и отъ нивки и колибка си имамъ, колкото за нась двамата, уредено ми е и се намира и дрещено и бакърено, а пъкъ лъжици за цѣло село имамъ. Зимно време, да не стоя празенъ, дѣлбая лъжици, рекъль, та сж се събрали купчини у дома. И тенджери си имамъ, рекъль, и паници и саханчета.

Имамъ си, рекъль, и две воденички отъ дѣда ми още останали... Та, ще се поминуваме горе долу, рекъль, стига слога да има помежду ни.

— Е щомъ и две воденици има, си рекла на умътъ жената, то животъ ще се живѣе. Нѣма какво да му мисля, рекла, ухилила се като печена гла-вичка и се съгласила. Претупали набѣрзо сватбата още тамъ, метналь я дѣдо Пеню на магарето и хайде въ село.

Разшетала се старата, замазала около огнището и отвѣнъ околоврѣсть, теглила и единъ пер-